

Về với Dân, chẳng khi nào muộn cả

Chu Hồng Quý/ Tiếng Dân

23/5/2023

Bắc thang lên Thiên đàng Xã nghĩa.

Đôi lời với Tuyên Giáo, An ninh và đội ngũ Cộng tác viên dư luận xã hội: “MẮM KHÔNG NGHE MUỐI MẮM ƯỚN”.

Trong hàng chục tin nhắn riêng tư cho một nhà báo mới đây và nhiều dư luận viên khác, tôi đã từng nói, những người phản biện kinh tế, xã hội cũng giống như những bác sỹ chẩn đoán bệnh để biết cách phòng tránh, chữa trị cho xã hội khi bệnh còn có khả năng chữa được. Để đến lúc vô phương cứu chữa thì chỉ còn nước bỏ đi.

Người dân tham gia phản biện chính sách với tư cách một công dân đóng thuế nuôi chính phủ và cả nuôi đảng, là để đẩy lùi cái xấu, dưỡng mầm điều đẹp, để hoàn thiện luật pháp, để minh bạch chính sách, để đất nước có một môi trường kinh tế, văn hóa, xã hội lành mạnh hơn, xã hội văn minh hơn, và để chính phủ & đảng biết mà sửa sai cho đảng ngày càng vững hơn, mạnh hơn, chính phủ làm việc hiệu quả hơn, xứng đáng với cơ m áo Dân nuôi.

Tuyên Giáo, An ninh mạng và đội ngũ dư luận viên hùng hậu luôn tìm cách chửi bới, nói xấu, vu vạ và report tài khoản để bịt mồm những ý kiến phản biện là hành động gây tội ác với Đất nước, với Nhân dân.

Hậu quả 43,2 ngàn người chết tức tưởi theo công bố chính thức của Tổng cục Thống kê, do thực thi biện pháp chống dịch cực đoan vẫn còn sờ sờ ra đó.

Các bạn hẳn còn nhớ Lịch sử? Những kẻ đầu tổ địa chủ trong cải cách ruộng đất, sau khi đảng chủ trương “Sửa sai” thì họ đều trốn lên vùng núi hoang vu đi Kinh tế mới vào những năm 1961-1962, sống nhọc nhãi cho đến già chết mà không dám về làng.

Ông Chu Văn Biên là Bí thư đoàn ủy Nghệ Tĩnh đoàn Cải cách ruộng đất, là bạn hoạt động cách mạng với bố tôi, là anh họ 12 đời của tôi. Cho đến bây giờ, gia tộc tôi vẫn coi ông ấy là nỗi nhục của dòng họ mình.

Chính sách của đảng cũng thường xuyên thay đổi, đôi khi quay ngoắt 180 độ. Khi đảng chống xét lại, những cán bộ thân tín của đại tướng Võ Nguyên Giáp mà trước đó họ từng ủng hộ chủ trương của đảng ta theo đường lối Nikita Sergeyevich Khrushchiov đều bị bắt, bị khai trừ đảng hoặc xin tỵ nạn Liên Xô. Hơn 300 người bị bắt trong đó có 30 cán bộ cao cấp, hơn 40 người phải ở lại Liên Xô xin tỵ nạn.

Mới đây, khi đảng chống dịch cực đoan, hàng trăm trí thức phản biện, thì “bò đò” hòa theo dư luận viên vào chửi bới. Cuối cùng 43,2 ngàn người chết oan, theo số liệu công bố chính thức của Tổng cục Thống kê, test kit Việt Á và “chuyến bay ngạo nghễ” toang ra thì những đứa còn chút liêm sỉ đã biết bỏ nghề 3 củ đi xuất khẩu lao động.

Những vụ như Vạn Thịnh Phát, ngân hàng SCB mất khả năng thanh toán trái phiếu, Trịnh Văn Quyết và còn nhiều tài phiệt khác đang giấu mặt nhưng không giấu tên, lũng đoạn thị trường chứng khoán, thị trường bất động sản, bản thân tôi và rất nhiều người khác đã tâm huyết cảnh báo từ trước bằng những phân tích, lập luận khoa học.

Việc ngăn chặn bán chui cổ phiếu, trái phiếu là một việc vô cùng đơn giản bằng biện pháp kỹ thuật mà với trình độ công nghệ thông tin của một học sinh cấp 2 cũng có thể làm được. Nhưng tại sao cơ quan quản lý nhà nước không biết? Chỉ có thể là họ không làm. Họ không làm việc thì dân nuôi họ để làm gì?

Tình trạng mất khả năng thanh toán trái phiếu do cơ quan quản lý kiểm soát phát hành lỏng lẻo như trường hợp của Vạn Thịnh Phát, SBC, gây bất ổn xã hội, biểu tình náo loạn hơn nửa năm trời trên khắp các thành thị cả nước, thì bản thân tôi cũng đã phân tích, cảnh báo trên Tạp chí Thị trường Tài chính từ những ngày chưa có Internet vào Việt Nam và mấy năm gần đây cũng vài lần nhắc nhở.

Trong lĩnh vực Tài chính – Kinh doanh, nhóm “Bốc phốt tài chính”, có nhiều chuyên gia và các nhà đầu tư chuyên nghiệp thường xuyên có những thông tin cập nhật, phân tích khoa học, nhận định sắc sảo và dự đoán tin cậy nhưng cũng chỉ nói cho nhau nghe.

Nhóm “Con đường nào cho Đông Lào” là nhóm phản biện chính sách công và cả trên trang cá nhân admin Dương Quốc Chính, tham gia nhiều ý kiến phản biện thiết thực, đã được chính phủ lắng lắng

tiếp thu để kịp thời thay đổi chính sách, nhưng các bạn dư luận viên vẫn gọi nhóm đó là “tụ tập dân chủ phản động”.

Đến mức như tiến sỹ Nguyễn Ngọc Chu, một nhân sỹ tài đức vẹn toàn, phong cách mẫu mực, thái độ điềm đạm mà vẫn bị một nhà báo cùng quê vô danh tiểu tốt đăng bài chê bai thóa mạ. Họ share vào ổ dư luận viên rồi chửi vụng cho nhau nghe.

Kỳ vọng của đảng thành lập mạng lưới “Cộng tác viên dư luận xã hội” mà người ta quen gọi “Dư luận viên” là để chặn dắt, định hướng dư luận. Chứ tùm tùm lại một nhóm rồi chửi vụng với nhau thì định hướng được cho ai?

Tôi đã nói không dưới 3 lần với cậu nhà báo kia, chính tiến sỹ Chu là quốc sư đấy. Chứ không phải **cái ông gì trăm tuổi hôn hít bậc cháu chắt, ham hố tạc lời trên bia đá để lưu danh là quốc sư** đâu. Những chính sách ảnh hưởng đến quốc kế dân sinh đều có ý kiến phản biện của tiến sỹ Nguyễn Ngọc Chu thông qua báo chí công khai, qua tham luận tại các hội thảo và những bài viết sắc sảo trên FB cá nhân. Lãnh đạo quê hương Nghệ An nhiều thời kỳ vẫn coi tiến sỹ Nguyễn Ngọc Chu như vị quân sư. Nhiều văn nghệ sỹ và trí thức xứ Nghệ trí sáng tâm trong còn thấy tự hào vì được là đồng hương với Nguyễn Ngọc Chu. Như cái cậu gì tình nguyện áo xanh làm chủ tịch Nước cũng còn phải kiêng nể mà một nhà báo vô danh nát rượu lại dám coi thường.

“Bộ Chính trị đã quyết, Quốc hội không thể không ra luật”. Nhưng khi tiến sỹ Nguyễn Ngọc Chu và nhiều nhà phản biện khác lên tiếng, dư luận sục sôi phản đối, hàng chục ngàn người dân đủ các tầng lớp xuống đường biểu tình, kéo từ Chợ Gạo lên Mỹ Tho để hô vang khẩu hiệu “Đả đảo Cộng sản bán nước” giờ vẫn còn video trên YouTube, thì cuối cùng cũng phải dẹp bỏ dự thảo Luật Đặc khu kia kìa. Đất nước ngàn năm là xương máu của bao thế hệ chớ đâu phải của riêng của Bộ Chính trị mà mấy anh nghị gật cúi đầu biểu quyết theo chỉ đạo của thế lực nào.

Những dư luận viên và nhà báo như thế chỉ biết chửi bới càn quấy những trí thức đáng kính, nhưng không dám mở mồm lên tiếng bênh vực cái tốt, lên án cái xấu. (Mẹ của nhà báo này là đồng nghiệp của cô giáo Dung ở Hưng Nguyên, Nghệ An). Trong khi chị Huệ Hương Hoàng và nhà giáo Thái Hạo cùng cả xã hội đang lên tiếng bênh vực cô giáo Dung trước bất công bởi cường hào địa phương thì cậu nhà báo ấy đã không lên tiếng bảo vệ lẽ phải, lại đi hùa theo đám lâu nhâu chửi bới vu vạ và đòi cắt lương hưu của chị Huệ Hương Hoàng.

Chửi từ người trẻ đến người già, đến như nhà giáo lão thành, giáo sư Mạc Văn Trang, một nhà giáo mẫu mực đáng tuổi ông nội chúng, mà chúng cũng chẳng tha.

Tất nhiên, các bạn có chửi bới càn quấy, vu vạ độc địa cũng chẳng chết ai. Chửi đặng mạnh nó quạnh đặng tai cho các bạn tự nghe với nhau thôi chứ chẳng ai chấp đũa chửi càn.

Đức Như Lai thế tôn đã từng dạy đại đệ tử của ngài sau khi bị một Balamon chửi mắng, rằng: “*Ai chửi bới ta cũng giống như việc mang tới cho ta một món quà. Nếu ta không nhận, tất nhiên người đó sẽ mang món quà đó về cho họ*”.

Báo chí dưới sự chỉ đạo của Tuyên Giáo, rồi An ninh và đội ngũ dư luận viên tìm mọi phương kế bịt mồm dư luận.

Mấy hôm nay, VinFast sau khi thất bại kế hoạch IPO do ngân hàng bảo lãnh phát hành làm trung gian giàn xếp vốn bị phá sản, họ đã chuyển sang SPAC thông qua việc sáp nhập với một công ty SPAC, là công ty Black Spade của ông trùm cờ bạc Hồng Kông. Nhưng báo chí vẫn lừa bịp dư luận và nhà đầu tư, rằng Vinfast đang tiến hành kế hoạch IPO.

Nên nhớ, IPO là phát hành lần đầu ra công chúng. Đằng này, công ty Black Spade là một “công ty mua lại”, dịch từ tiếng Anh là “Special-purpose acquisition company”, viết tắt SPAC, họ đã IPO rồi. Bây giờ Vinfast sáp nhập vào Black Spade để SPAC chứ không phải IPO.

Vị thế của doanh nghiệp khi SPAC khác lúc IPO và lợi ích thu được cũng khác nhau. Khác với IPO, các doanh nghiệp niêm yết chỉ SPAC khi không còn cách nào khác. Đây là một canh bạc sát ván. Như một liều doping, SPAC là phương thức cuối cùng để cứu vớt doanh nghiệp niêm yết đang trên bờ vực phá sản, buộc họ phải niêm yết bằng mọi giá.

Vậy nhưng chẳng biết Tuyên Giáo hay Vingroup chỉ đạo mà báo chí thì lừa bịp, dư luận viên thì xung quân đi report các tài khoản Facebook của những chuyên gia và nhà đầu tư chuyên nghiệp nào phân tích, cảnh báo về thương vụ SPAC này. Nhiều chuyên gia và các nhà đầu tư chuyên nghiệp trên các diễn đàn Tài chính – Đầu tư bị dư luận viên tấn công bằng lời lẽ thô tục, bị report hội đồng...

Đó chẳng phải là một hành động phá hoại kinh tế sao? Thậm chí, đây là một vấn đề xã hội vì ảnh hưởng của Vingroup đến kinh tế xã hội còn lớn hơn nhiều so với ngân hàng SCB.

Lên tiếng trước cái ác, cái xấu, cái sai, cái phi lý, bất công để gìn giữ lẽ phải, bảo vệ chân lý, gieo mầm thiện lương và tạo sự bình đẳng xã hội, hoàn thiện luật pháp, không chỉ là quyền lợi, là nghĩa vụ công dân mà còn là ĐẠO ĐỨC LÀM NGƯỜI.

Giá trị của mỗi con người trong xã hội loài người là khả năng đem lại lợi ích cả về tinh thần lẫn vật chất cho cộng đồng. Nếu chỉ sống vì mục đích kiếm miếng ăn cho bản thân và gia đình thì... chẳng khác gì con lợn. Những kẻ ngăn cản dư luận lên tiếng những điều ích nước lợi dân đã đi ngược lại giá trị phổ quát đó, nhưng không ngăn cản được những tiếng nói công chính. Vì với những con người chính trực, đó là mục tiêu sống của họ.

Cho nên, những việc làm vô bổ cản trở dư luận lên tiếng trong thế giới phẳng chỉ là đã tròng xe cát.

Vạn vật không ngừng vận động, biến đổi. Xã hội cũng thế. Các Triết gia từ thời Thích Ca cho đến tận Karl Marx sau này đều nói thế. Tôi tin các bạn dư luận viên, cơ quan Tuyên Giáo và An ninh mạng không ngừng thâm nạp kiến thức để ngày càng hoàn thiện hơn.

Quay đầu là bờ. Về với Dân, chẳng khi nào là muộn cả.

<https://baotiengdan.com/2023/05/23>